

25

linna linnapeeglase komisjoni
koostöös ja kaubanduskooli
raamatukogu.

INV. No 9914

JAOSK. P.K. ✓ O.K. —

JAOSK. No 176

T. L. P. Kaubandusekooli
ja
T. L. P. Kommerts gümnaasiumi

M A T M A L A U L I K.

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

X-X-X-X-X-X-X-X-X

X-X-X-X-X-X-X

X-X-X-X

X-X

X INV. №

JAOSK. P.K.

JAOSK. №

linna poealiste koostöö
gümnaasiumi ja kaubanduskooli
raamatukogu

9914

V O.K. -
176

Trükkinud ja paljundanud T.L.P. Kaubandusekooli
II kl. õpilased
E. Sarapuu ja A. Leht mets.

oooooooooooooooooooooooooooo
& 1933 &
& &
oooooooooooooooooooooooooooo

Turupen

Terwitage örnad ölund
resin and

HACE
JAA^V

Kus e völand de
öörmand unenö guret

SISUKORD.

Nr.

Lhk.

1.	Minge üles mägedele.....	1
2.	Õõbiku surm.....	1
3.	Kas tunned maad.....	2
4.	Mu Eestimaa.....	3
5.	Minu veli.....	3
6.	Kus Põhjalahe kohiseb.....	4
7.	Sunnimas laul.....	4
8.	Mu isamaa armas.....	5
9.	Ei saa mitte vaiki olla.....	5
10.	Eesti lipp.....	6
11.	Tõrupilli lugu.....	6
12.	Laula, laula, suukene.....	6
13.	Kui Kungla rahvas.....	7
14.	Karjaselaul.....	7
15.	Kevade ootel.....	8
16.	Õhtu rahu.....	8
17.	Isamaa hiilgava pinnalle paistab.....	9
18.	Kuldne õhtupäike.....	9
19.	Üles, üles, heedad vennad.....	10
20.	Tervitus.....	10
21.	Minu kodu.....	11
22.	Kus on kurva kodu.....	11
23.	Me kasvame.....	12
24.	Üksinda.....	12
25.	Mu ilus isamaa.....	13
26.	Künnimehe laul.....	13
27.	Üks kask meil kasvas õues.....	14
28.	Kui mina alles noor veel olin.....	14
29.	Kui ma olin väiksekene.....	15
30.	Meil aiaäärne tänavas.....	15
31.	Õrn õõbik.....	16
32.	Kevadelaul.....	16
33.	Künda- ja laul.....	17
34.	Parvepoiste laul.....	17
35.	Uinu vaikselt, mu lind.....	18

36.	Oh mina väike.....	18
37.	Kulla kevade.....	19
38.	Karjapoiss.....	19
39.	Merimeeste laul.....	20
40.	Võimlejate-laul.....	20
41.	Mingem nüüd.....	21
42.	Koidupunale.....	21
43.	Lainetel.....	21
44.	Jaanike ae.....	22
45.	Kiigelaul.....	22
46.	Alpi huilur.....	22
47.	Viimane roos.....	23
48.	Nurme seisab nukker.....	23
49.	Tänav põleb.....	23
50.	Kuldannake.....	24
51.	Kannel.....	24
52.	Sarvelaul.....	25
53.	Jõua ja kaugelta.....	25
54.	Näkk.....	26
55.	Üürike.....	26
56.	Nõmm.....	27
57.	Pulmalaul.....	27
58.	Kuule, kuidas hääli helab.....	28
59.	Kägu kukub, kuldarinda.....	28
60.	Mustlasi laul.....	29
61.	Neiule.....	29
62.	Merel.....	30
63.	Pulma-lust.....	30
64.	Leelo.....	31
65.	Pill oll' helle.....	31
66.	Meie Mats.....	32
67.	Tantsulaul.....	33
68.	Labajala-valss.....	33
69.	Kojutulek.....	34
70.	Keerle, veerle, jõeke.....	34

Nr.		Lhk.
71.	Mälestus Puhajärvelt.....	35
72.	Tähekene.....	35
73.	Pilamine.....	36
74.	Ma kõndisin vaimul.....	36
75.	Käisin Üksi tähtevalgel.....	37
76.	Veel on mände mühavaida.....	37
77.	Kuku sa, kägu.....	37
78.	Kevadel.....	38
79.	Nuud lahkud linnuke.....	39
80.	Kull on kena kalguga.....	39
81.	Merimeeste laul.....	40
82.	Merineidude laul.....	40
83.	Holidjola.....	41
84.	Lainetel.....	41
85.	Matkalaul.....	42
86.	Kaugelt kostab.....	42
87.	Kellukesed.....	42
88.	Mu meelen küldne kodukotus.....	43
89.	Tuule kannel.....	43
90.	Lõikaja laul.....	44
91.	Kurval meelel.....	44
92.	Mu süda.....	45
93.	Lahe vibmuke, tule.....	45
94.	Lehtedes kahin.....	46
95.	Tõistre Tõnn.....	46
96.	See Oolanni sõda.....	47
97.	Koer käib karja.....	47
98.	Kevade marss.....	48
99.	Kõrr-kõrr.....	48
100.	On elu meil õurike ilmas.....	49
101.	Trai-rai-rai.....	50
102.	Meeste laul.....	50
103.	Jaan läeb jaanitulele.....	51
104.	Karjapoiss.....	51
105.	Tutiline linnukene.....	52

106.	Puhu tuul.....	53
107.	Jüripäev.....	53
108.	Ma teretan sind, hommik.....	54
109.	Aeg kaob kiirelt.....	54
110.	Setukõsõ.....	55
111.	Süda tuksub.....	56
112.	Nagu linna tiivul.....	57
113.	Tantsulaul.....	57
114.	Lahkudes.....	58
115.	Laulgem.....	58
116.	Punapaela laul.....	59
117.	Prayer for our Native Land.....	59
118.	Vaeslapse laul.....	60
119.	Hällilaul.....	60
120.	Rõõmulaul.....	60
121.	Heidehrölein.....	61
122.	Mittagstille.....	61
123.	The three Huntsmen.....	62
124.	On the Ocean.....	63
125.	The old and the new year.....	64

MINGE ÜLES MAGEDELE:
(M. Veske)

1. Minge ülesmägedele, tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja üle lille hiilguse!
Vaatke kuidas oja keerleb labi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu: ilus oled isamaa!
2. Vaatke, metsad pilve poole tõstvad latvu uhkuses!
Kuulge, kuidas kaasik kohab lehkavates lehtedes!
Vaatke jõed, järved läikivad metsas virvendusega!
Ja siis hüüdke metsa poole: ilus oled isamaa!
3. Vaatke rohke rukis hällib uhke nurme nõlvadel!
Tõuvili tõotab anda rohket saaki sügisel!
Viljapuie okste otsas hiilgavad anded iluga!
Ja siis hüüdke üle nurme: ilus oled isamaa!
4. Vaatke karja lustipidu leherikkas lepikus!
Kuulge karjalaste laulu vastuhelkjas võsikus!
Vaatke, kuidas kõrgel võlvil taevas helgib sinuga!
Ja siis hüüdke taeva poole: ilus oled isamaa!
K.A. Hermann.

ÕBIKU SURM.
(Hanna Haava)

1. Jumalaga kohav laen, jumalaga ilus ilm!
Jumalaga, lahked laulud! Laulja rind on varsti külm!
Oh, küll oli ilus laulda, õie seega kuuluta!
Leinas, õnnes laulu sisse ise ära sulada!
2. Aga torm ei sallind laulu, tegi minule!
Haiget teha on ju kerge väiksel' laulu linnule!
Jumalaga! Pikemisi vaiksemaks jätub minu rind!
Jumalaga! Koidupäeva suud mul andes saadab mind!
M. Hermann.

KAS TUNNED MAAD.
(M. Veske)

1. Kas tunnend maad mis Feipsi rannalt
käib Läänemere kaldale
ja Munamäe metsalt murult
viib lahke Soome lahele?

See on see maa, kus minu häll
kord kiikus ja mu isadel,
sest laulgem nüüd ja lõpmata:
"See ilus maa on minu kodumaa!"
"

2. Siin tervitavad metsa ladvad
nii lahkelt järvi, rohumaid,
siin taeva vihmäl oras võrsub
ja päike paistab viljapäid.

See on see maa, kus minu häll
kord kiikus ja mu isadel,
sest laulgem nüüd ja ikka ka:
"See ilus maa on minu kodumaa!"
"

3. Siin kasvab eestimeestesugu
ja sammub vabadusele,
siin kasvab priskelt eesti neiu
ja sirgub eesti mehele.

See on see maa, kus minu häll
kord kiikus ja mu isadel,
sest laulgem nüüd ja ikka ka:
"See ilus maa on minu kodumaa!"
"

4. Siin tõstab rahvas põllurammu
ja matab endist viletsust,
siin püüab rahvas vaimuvalgust
ja võidab võimsalt pimedust.

Oh töotagem südamest
me mehed olla igavest,
ja laulgem nüüd ja lõpmata:
"Sa kosu, kasva, kallid kodumaa!"
"

MU EESTIMAA.
(P. Grünfeldt.)

1. Eesti, mu armas, kallis kodumaa!
Mu ilus maa, mu püha maa!
Ma lähen läbi sinu eest
su priiust kaitstes tulest, veest,
et õitsta sa võiks vabana!

2. Koidu ja hämariku kodumaa!
Mu sünnimaa, mu laulumaa!
Kes oma maa ja merega
said vabastatud verega:
Jää seisma sa, mu Eestimaa!

3. Jumal sind kaitsku, kallis kodumaa!
Su rahvaga, su rahvaga!
Kui juhib Ta sind tõe teel
ja ustavaks jääb sinu meel,
siis seisad sa, mu Eestimaa!

K. Türrpu.

MINU VELI.

1. Minu veli virvipuu, virvipuu ja värvipuu,
üle metsa mõõdupuu, üle palu pikem puu!

2. Minu veli virvipuu, virvipuu ja värvipuu,
üle valla vahvam mees, üle küla kuulsam mees!

3. Minu õde õunapuu, õunapuu ja õiepuu,
üle niidu niinepuu, üle roogu roosipuu!

4. Minu õde õunapuu, õunapuu ja õiepuu,
üle valla valgem neid, üle küla kaunim neid!

KUS PÕHJALANE KOHISEB.
(M. Lipp)

1. Kus Põhjalane kohiseb,
Ta kaldal ilu idaneb,
Süäl on mu armas kodumaa,
Mis kallim mulle kullasta.

2. Süäl org on armas orases,
Ja lehtpuud lehkvais lehtedes,
Süäl olin ma kui laululind,
Kui rõõmul tuksus minu rind.

3. Ehk kuidne koht küll kaugel sa,
Kust lahkusin ma nutuga,
Mul siiski sinna sõuab meel
Veel valmus paleuse teel.

4. Ja peaksin ma kunagi
Veel sinna jõudma tagasi
Küll siis ma laulaks rõõmuga:
"Oh kallis, kaunis Põhjale."
"A. Läts."

SÜNNIMAA LAUL.

1. On meid tuhanded taeva all, nii kauges põhjas kui
Iõuna raal.

Maa kaunis kõigest ja kallis kõigest, mu sünnimaa
O, kus on kaunid ta järveveed, ta nõlvad, koskede
kohinad,
Ta põhjavalgus, ta tähte helgus, ta valged õed!

2. Ta laaned, kõrged kuuakud, ta neemed, salmed,
saarikud,

Ta viljaväljad, ta mereseljad, ta rannikud!
Ma seda maada armastan, ma seda maada jumaldan:
Ma töötan temale, elan temale rõõmuga!

C. Hansen.

- 5 -

MU ISAMAA ARMAS.
(Villi Andi)

1. Mu isamaa armas, kus sündinud ma,
sind armastan ma järjest,
sind armastan ma järjest
ja kiidan lauluga ja kiidan lauluga!

2. Ei hõbedat, kulda ei leita me maal,
meil viljakandjat mulda,
meil viljakandvat mulda
on küllalt igal pool, on küllalt igal pool!

3. Ei seedreid, ei palme küll kasva me maal,
meil siiski kenad männid,
meil siiski kenad männid
ja kuused, kased ka, ja kuused, kased ka!

4. Oh õitse veel kaua, mu isade maa!
See maa, kus palju vahvust,
see maa, kus palju vahvust
ja vaimuvara ka, ja vaimuvara ka!

M. Hermann.

EI SAA MITTE VAIKI OLLA.
(Anna Haava)

1. Ei saa mitte vaiki olla, lauluviisi lõpeta,
vaikimine oleks vale, sunniks südant lõhkema.
Tahan õige tasa laulda, tasa kannelt kõlista,
et ei sind, mu kõige kallim, lauluga ma tülita.
Aga kui torm minu kandlelt kostab siiski kõrva sul,
siis sa ise oled süüdi: miks nii armas oled mul!

M. Hermann.

EESTI LIPP.
(M. Lipp)

1. Kaunistagem eesti kojad kolme koduvärviga.
mille alla eesti pojad ühiselt võiks koonduda.
Ühine neil olgu püüe ühes vennaarmuga.
Kostku võimsalt meie hüüe: Eesti, Eesti, ela sa!

2. Sinine on sinu taevas, kallid Eestikodumaa
olid sa kord ohus, vaevas, sinna üles vaata sa,
must on sinu mullapinda, mida higis haritud,
must on kuub, mis eesti rinda vanast juba värjanud.
valge särk,

3. Sinine ja must ja valge kaunistagu Eestimaad
vili võrsugu siin selge, paisugu tal täieks pääd,
vaprast meelest, venna armust eesti kojad kõlaga,
kostku taeva poole põrmust: Eesti, Eesti, ela sa!
E. Wörk.

TORUPIELI-LUGU.

1. Küliluu, küliluu, küliluu, hakka nüüd hüüdma, hakka
hakka nüüd hüüdma!
Ui tui tui, hapupiimapudi, kiisakõrtsi Kaie kalaleem!
Uh tsuhkadi, magunahkadi, katekõrralist kõhunahkadi!

LAULA, LAULA, SUUKENE.

1. Laula, laula, suukene, liigu, linnukeelekene,
mõlgu marjameelekene, ilutse südamekene!
Küll saad siiski vaita olla, kui saad alla musta mulla,
valge laudade vahele, kena kirstu keskele!

KUI KUNGLA RAHVAS.
(F. Kuhlbars)

1. Kui Kungla rahvas kuldseil a'al kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal läks kandlelugu lööma.
Läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga,
Läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga!

2. Säält saivad lind ja lehepuu ja loomad laululugu,
siis laulis mets ja meresuu ja eestirahva sugu.
Läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga,
läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga!

3. Siis kõlas kaunilt lauluviis ja pärjad pandi pähe,
ja murueide tütreid siis sai eesti rahvas näha.
Läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga,
läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga!

4. Ma laulan mättal mäe pääl ja õhtul hilja õues,
ja Vanemuise kandle hääl see põksub minu põues.
Läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga,
läks aga metsa mängima, läks aga laande lauluga!

KARJASELAUL.

1. Hei, lehma karja, hei uhke vägi, hei, siia, siia, hei!
Päike ju laskund mägede taha, õhtune kaste langenud maha.
Kulles ja Kirjak, Tähik ja Mustik, hei, siia, siia, hei!

2. Hei, lehma karja, hei uhke vägi, hei, siia, siia, hei!
Sunged on metsad, pime ju tee, aeg juba minna puhkusele,
Kulles ja Kirjak, Tähik ja Mustik, hei, siia, siia, hei!

P.J. Hannikainen.

- 6 -

KEVADE OOTEL.

1. Jõua kätte kevade, meil on igav ootes!
Jõua meie murule, me meeli rõõmustades!
Punu aasal, orus, mäel sa jälle lillepärge,
Külva õisi õrnal käel, meil' saada kastemärga!

2. Tule, laululinnuke, meie metsadesse!
Kerki, lõbus lõoke, ju taevasina sisse!
Õhtu hilja, koidu eel, mets rökka linnu laulust,
hõiska süda, kõla, keel, me vabad talve vangist!

3. Õie hiilgus, hõiske hüüd täida muru, metsa,
lõpe, luitund lumertüüd, sa kevadega otsa!
Ilmu, ööbik, õitselind, me lehkva lepikusse!
Kevade, küll ootan sind, mil jõuad meile ise!

ÕHTU RAHU.

(J. Bergman)

1. Päev looja läeb ja jõuab ää
ning otsa lõpeb päeva töö,
vaik rahu täidab ilmamaad
ja matab mured muljuvad.

2. Mets, mäed ja orud magavad
ja linnud hulgal uinuvad
ning lillekesed ühtlasi
on une hõlmas homseni.

3. Ja taevast eha täheke
kuldpaistel hiilgab armsasti.
Ta hüüab: Süda vaene, ka
jää vait ja uinu rahuga!"

ISAMAA HIILGAVAL PINNALLA PAISTAB.
(L. Koidula J)

1. Isamaa hiilgaval pinnalla paistab,
kodu mul kaunike, kallike,
isamaa sinavalt võlvilta vaatvad vilkuvad koidud me
kambrisse.

Oi laari-laari-laa, oi laari-laari-laa!
Õitse ja haljenda, sünnimaa!

2. Kukulind kaunisti kuusikust kostab,
äratab uinuva looduse,
Õitselind õrnasti haavikus hõiskab,
helinad hõljuvad aasale.

Oi laari-laari-laa, oi laari-laari-laa!
Õitse ja haljenda, sünnimaa!

3. Kodumaa kaunidus köidab me meeled,
tiivustab tuksuma südame;
Hõiskavad hääled ja kõlavad keeled,
vaimustus pääsenud vallale.

Oi laari-laari-laa, oi laari-laari-laa!
Õitse ja haljenda, sünnimaa!

KULDNE ÕHTUPÄIKE.
(A. Piirikivi)

1. Kuldne õhtupäike, ilus oled sa,
kui sa viimse läike saadad üle maa!
Rõõmsaks muudad meele, kui sind näen ma;
laulma paned keele õhtu ehaga!
Une rüppe heidad, päike, rühkama!
Hommikul meil' koidad uue iluga!

ÜLES, ÜLES, HELLAD VENNAD.

1. Üles, üles, hellad vennad, üles, üles,
sõidame nüüd Sõõrumäele, üles!
Üles, üles, hellad vennad, üles, üles,
sõidame nüüd Sõõrumäele, üles!
Sääl me sööme sõsterida, üles, üles,
paugutame pähkelida, üles!
Sääl me sööme sõsterida, üles, üles,
paugutame pähkelida, üles, üles!

2. Sääl me rõõmu rõkatame, üles, üles,
laulu lahket laksutame, üles!
Sääl me rõõmu rõkatame, üles, üles,
laulu lahket laksutame, üles!
Sääl me meeled mesitsemas, üles, üles,
südamed sääl süttinemas, üles!
Sääl me meeled mesitsemas, üles, üles,
südamed sääl süttinemas, üles! Üles!

TERVITUS.

(L. Koidula)

1. Teid ma tervitan, eestlaste pojad,
kellel kulnud kuumavad töös,
kellel südamed rindades soojad
selginud sihid silmade ees!
Igavest kaob põline põud,
ilmub isameal teie jõud!
Igavest kaob.....

2. Mehise meelele asuta koda,
priiusel pühenend eestlaste muld,
Mulju sa mudasse tigeada oda
valgele tõuseja vaimukuld!
Igavest kaob.....

MINU KODU.
(K.E. Sõõt)

1. Kussa kaunil kingurinnal kasvab kasemetsake!
Oo-jaa, oo-jaa-jaa! Kasvab kasemetsake.
2. Sää! on minu kiige kohta, sää! mu kodu kullane!
Oo-jaa, oo-jaa-jaa! Sää! mu kodu kullane.
3. Ei sää! vaevata küll võrsu viljasaaki salvesse!
Oo-jaa, oo-jaa-jaa! Viljasaaki salvesse.
4. Ei sää! tundmata küll ole leinahääled minule!
Oo-jaa, oo-jaa-jaa! Leinahääled minule.
5. Aga siiski, oi kui kallis, oi kui meeldiv mulle sa!
Oo-jaa, oo-jaa-jaa! Oi kui meeldiv mulle sa!
6. Ta on minu õnnerada, mulle armas otsata!
Oo-jaa, oo-jaa-jaa! Mulle armas otsata.

KUS ON KURVA KODU.

1. Kus on, kus on kurva kodu, kus on halva aseke,
lesenaise nutunurka, vaeselapse varjupaik,
vaeselapse varjupaik?
2. Sää!, kus tuul on toa teinud, vesi palgid veeretand
sadu seinad sammeldanud, kaste mangand katuse,
kaste mangand katuse.
3. Sää! on, sää! on kurva kodu, sää! on halva aseke,
lesenaise nutunurka, vaeselapse varjupaik,
vaeselapse varjupaik.

R. Pats.

ME KASVAME.

1. Me kasvame rahvana noorena,
me tõuseme eesti noorina,
me peidame õitesse kingud ja mäed
ja külvame rohilaks Kalevi maad,
tule Kalev, siis lõhnamas toomed,
läbi lehise astuda saad.

2. Me seisame üksinda endi teel,
ent julgusest rikkad oleme veel,
kui kaotame südamest mehisushoo
ja tuge üksteisele hädas ei loo,
siis langeme liivana rannal,
alla lainete tormava voo.

Nordblom.

ÜKSINDA.

(A. Piirikivi)

1. Üksinda, üksinda pean võõrsil rändama!
Pisar läigib leinalaugel: kaunis isamaa on kaugel
kaugel ilus isamaa! Isamaa, isamaa!

2. Isamaa, isamaa, millal saan su pinnala!
Millal paistvad sinu mäed, võtvad kaissu sinu käed,
kes sind ootab nutuga! Nutuga, nutuga!

3. Nutuga, nutuga pean võõrsil rändama!
Ei siin emakeelt ma kuule, ei mu mõtte lusti luule:
Kaugel helde emakeel! Emakeel, emakeel!

4. Kodumaal, kodumaal! Sääl ma reisin rõõmu raal!
Sääl mu lahked laulud liikvad lillenupud nurmel kiikvad,
hiilgvad aasal ilusal! Kodumaal, kodumaal!

J. Kappel.

MU ILUS ISAMAA.

(M. Lipp)

1. Mu ilus isamaa, kus kumab kullala
mul õnneilm, mul õnne ilm.
Sind Looja varjaku, su üle valvaku Ta armusilm, Ta
Sind Looja varjaku su üle valvaku (armusilm!
Ta armusilm, Ta armusilm!

2. Mis vahvad vanemad kord kangest kaitsivad
küll vereni, küll vereni, see olgu hinge hüüd ja
püham elu püüd me lastelgi, me lastelgi!
See olgu hinge hüüd ja püham elu püüd
me lastelgi, me lastelgi!

3. Nüüd, Eesti, oled prii, sind surmani me kaitseme,
me kaitseme,
et sinu mullasse võiks heita viimati me unele, me unele!
Et sinu mullasse võiks heita viimati me unele, me unele!

4. Sest, vennad, vabadust, me püha pärandust
nüüd varjakem, nüüd varjakem!
Et ta meil jäädvalt jääks ja kindlamaks veel saaks,
seks võidelgem, seks võidelgem, et ta meil jäädvalt jääks
ja kindlamaks veel saaks, seks võidelgem, seks võidelgem!
K. Turnpu.

KÜNNIMEHE-LAUL.

(J. Elken)

1. Kunnimeses kõnnib ädra taga, pöörab mullapinda,
süda lahke ja vaim tal vaba, rahu täidab rinda.
Hõissa, nii laulab ta ja rahu täidab rinda.

2. Kunnimehel on kindel käsi, viskab seemne mulda,
vili valmib ja kündja käsi korjab kõrrealt kulda.
Hõissa, nii laulab ta ja korjab kõrrealt kulda.

T. Vetti

ÜKS KASK MEIL KASVAS ÕUES.
(K.E. Malm)

1. Üks kask meil kasvas õues just maja ukse ees,
see oli lapsepõlves mu armas seltsimees,
see oli lapse põlves mu armas seltsimees.

2. Ta andis vilu varju, ta mahl mind kosutas,
ta kohin sagedasti mu südant jahutas,
ta kohin sagedasti mu südant jahutas.

3. Nüüd olen kaugel ära ja mõnda vaeva näind,
ja mõni kallis lootus on mulle tühja läind,
ja mõni kallis lootus on mulle tühja läind.

4. Ei kase kahi taha mu meelest kaduda,
kui kostaks ikka kõrvu: Siit leiad rahu sa!"
kui kostaks ikka kõrvu: Siit leiad rahu sa!"
"

KUI MINA ALLES NOOR VEEL OLIN.

1. Kui mina alles noor veel olin, noor veel olin,
lapsepõlves mängisin, mängisin.
Ei mina teadnud muud kui seda, muud kui seda,
mis mina nägin silmaga, silmaga.

2. Ei meie tea, kas me saame, kas me saame,
siin veel kokku tulema tulema.
Näitab ennast rõõm mul siiski, rõõm mul siiski
süda täis on kurvastust, kurvastust!

3. Meie elu on siin ilmas, on siin ilmas
nii kui linnul oksa pääl, oksa pääl.
Rõõm teeb laste lauluhääle, lauluhääle
kaunimaks kui kandlekeel, kandlekeel!

KUI MA OLIN VÄIKSEKENE.

1. Kui ma olin väiksekene, allea, allela,
kasvasin ma, kannikene, allela, allela!
2. Ema viis hälli heinamaale, allea, allela,
kandis kiigu kesa pääle, allea, allela!
3. Pani käo kiigutama, allea, allela,
suvilinnu liigutama, allea, allela!
4. Sää! siis kägu palju kukkus, allea, allela,
suvilindu liialt laulis, allea, allela!
5. Mina meelta mõtelema, allea, allela,
mõtelema, võtelema, allea, allela!
6. Kõik ma panin paberisse, allea, allela,
raiusin kõik raamatusse, allea, allela!
7. Kõik ma panin paberisse, allea, allela,
raiusin kõik raamatusse, allea, allela!

T. Vettik.

MEIL AIAÄARNE TANAVAS.

(L. Koidula)

1. Meil aiaäärne tänavas, kui armas oli see,
kus kasteheinas põlvini me, lapsed, jooksimel!
Kus ehani ma mängisin küll lille, rohuga,
kust vanataat käe-kõrval mind tõi tuppa magama.
2. Küll üle aia tahtsin siis ta kombel vaadata.
Laps, oota!" ütles ta, see aeg on kiire tulema."
"Aeg tuli... Maa ja merel pääl silm mõnda seletas:
ei pool nii armas olnud sää! kui külatänavas.

ÖRN ÖÖBIK.
(G. Vulff)

1. Örn ööbik, kuhu tõttad sa nüüd lähkel lehekuul?
Kas mõisa aias hõisata sa tahad roosipuul?
Või metsas toorel toomingal nüüd hütab sinu suu,
kui tähed hiilgvad taeva all ja valgust valab kuu?

2. Ei mõisaaias hõisata või laulu minu rind,
sest vanemate verega on võietud see pind!
Ka metsas toorel toomingal ei hüta minu huul,
vaid talupoja akna all, sääl puhul pärnapuul,

3. Kui jõuab õnnis suveöö, siis laulan talle ma,
et unuks meelest päeva töö, jääks rahus magama.
Kõik öö siis helid heljuvad ta kaunis kambrikeses
ning unenäod ilusad tal seisvad silme ees.

4. Kui aga taevas kumab koit ja kaob pime öö,
siis laulan: Tõuseb priiusloit ja vajub orjavöö!
Sest idataeva "servalla ju näha koidutuld
ja uuel ilul särava löönd eesti muistne muld.

K. Ramm.

KEVADELAUL.

1. Juba kevadise ilu imevägi ehib ilma,
mööda läinud lumevilu, haljas lehtmets paistab silma
Lõbus aeg, lehekuu, laulu hõiskab minu suu,-
Lõbus aeg, lehekuu, laulu hõiskab minu suu.

2. Linnud laulvad kenal keelil kevadise ilu sunhil,
mina aga rõõmsal meelel kuulan seda igal tunnil.
Lõbus aeg, lehekuu, laulu hõiskab minu suu,-
Lõbus aeg, lehekuu, laulu hõiskab minu suu.

3. Päike paistab, lilled õitsvad, muruvaip ju katab maada
Meeled loodus-ilu maitsvad, süda hõiska lindel kaasa.
Lõbus aeg, lehekuu, laulu hõiskab minu suu,-
Lõbus aeg, lehekuu, laulu hõiskab minu suu.

KÜNDJA-LAUL.
(M. Reiberg.)

1. Rutta, rutta ruunakene, vea vagu virgasti!
Õhtu sõuab, ööke jõuab, pea raageb päikene,
pea raageb päikene.
2. Ribake veel linamaada, seitse sulda laiuti,
ülesse meil ühes a'ada ligineva õhtuni,
ligineva õhtuni.
3. Kunkalista kütismaada pikuti ja põigiti,
tarvis täna läbi a'ada kuni jõuab õhtuke,
kuni jõuab õhtuke.
4. Rutta, rutta ruunakene, vea vagu virgasti!
Õhtu sõuab, ööke jõuab, pea raageb päikene,
pea raageb päikene.

Tallinna linnapea ja
kemmeris- ja kaubandus kool

PARVEPOISTE LAUL.

1. Parvepoisid omal parvel
on kui suured härrad
Huh, hei, nii laulavad,
nad on kui suured härrad!	2. Ei neil ole tarvis olla
talupoja orjaks.
Huh, hei, nii laulavad,
ei talupoja orjaks!
3. Laulud aina kajavad,
O - hoi, neil rõõmsad meeled.
Huh, hei, nii laulavad,
o - hoi, neil rõõmsad meeled!	

UINU VAIKSELT, MU LIND.
(O. Daniel)

1. Uinu vaikselt, mu lind, ma valven ju sind!
Su voodilt ei läe, nüüd magama jõe!
Hommikul inglitiib une laugelt sul viib,
Hommikul inglitiib.....

2. Uinu vaikselt, mu lind, sul mureta rind!
Veel suutu su silm, veel tundmatu ilm!
Hommikul inglitiib.....

3. Kõla, unutatav viis, su hällikese ees!
Eiu tormide käes, kord võitled sa väes!
Hommikul inglitiib.....

4. Uneinglite lend ju vangistab sind!
Ju kinni su silm, ju uinumas ilm!
Hommikul inglitiib.....

J. Brahms.

OH MINA VÄIKE.

1. Oh mina väike mehekene, põlvepikku poisike!
Vaatlulii, vaatlulii, põlvepikku poisike.
Õõsi peksin mõisa rehed, päeval kündsin mõisamaad!
Vaatlulii, vaatlulii, päeva kündsin mõisamaad.

2. Kus mina istsin, säääl mina nutsin, kus mina seisin,
sein oli märg!
Vaatlulii, vaatlulii, kus mina seisin, sein oli märg.
Vaesed lapsed vaarumassa, ematumad heljumas!
Vaatlulii, vaatlulii, ematumad heljumas.

KULLA KEVADE.
(A. Piirikivi)

1. Kulla kevade, kallike, tule, asu meie aasale!
Lõbustused lumme luitund, lillekesed unne suikund.
2. Kulla kevade, kallike, tule, meie metsa tötta sa!
Häälkesed kaunid kadunud, linnud laulurikkad kurvastud.
3. Kulla kevade, kallike, tule, ehi metsa, ehi maad!
Anna meile aegu rõõmsamaid, kannu meile lilli kaunimaid!

KARJAPOISS.
(M. Voske)

1. Ma olen karjapoisike ja vaatan mäelt kaugelt,
siit näen ma palju talusid ja kirikute tornisid,
ma, karjapoisike, ma, karjapoisike.
2. Tuu-tuu-tu-luu-tu, luu-tu-tuu, tuu-tuu-tu-luu-tu-luu-
tu-tuu-tuu,
tuu-tu-luu-tu, luu-tu-tuu, tu tuu-tu-luu-tu, luu-tu-tuu, tuu
tuutu luu-tu tuu tuu, tuutu luutu-tuu!
3. Küll uhke on siin üleval, kui sõuab tuul siin tuhinal,
las tuul küll kõvast! Lõõtsuda, ma laylanikka rõõmuga,
ma, karjapoisike, ma, karjapoisike!
4. Tuu-tuu-tu-luu-tu,.....
tuu-tu-luu-tu,.....
Tuutu luu-tu tuu tuu,.....

MERIMEESTE-LAUL.

1. Meil tuuled sõnumeid tõivad, et tormid tõusevad.
Siis lained laulu lõivad, meil purjed paisuvad.
Nii, nii, nii, nii merella laulud kõlavad,
nii, nii, nii, nii laulud kõlavad.

2. Kui vingudes tuiskavad tormid ja sünge on meri kui öö.
Kui mässavad lained karmid ja purjeis käimas on töö.
Siis, siis, siis, siis tardume innulla vaatama,
siis, siis, siis, siis põksuma süda meil lööb.

3. Kui lainete rahutus raugneb ja purjele puhkust toob,
kui päikene loodele langeb ja kulda laineile loob.
Siis, siis, siis, siis jälle me laulud kõlavad,
siis, siis, siis, siis laulud kõlavad.

Schoti viis.

VÕIMLEJATE-LAUL. (M. Lipp)

1. Võimlejad sammuvad, ehib kevad kodumaad,
arule, murule, üle oru, mäe, üle mäe!
Kus aga kostab lauluhääl, võimlejad need täitvad sääl
eluga, iluga, ilma hiilgava, eluga, iluga ilma hiilgava.

2. Võimlejad koguvad omal jõudu paremat
võideldes, heideldes, murul maadeldes, maadeldes.
Nüüd, kus noorus kullane, teri pandaks põllule:
sellest nad lõikavad vilja valmivat, sellest nad

3. Võimlejad agarad võitma vastast vägevat,
vastu tal igal a'al astvad võidura'al, võidura'al.
Olgu rammu rauane, võimleja ei värise:
tema ees põrmu sees vaibub vihamees, tema ees põrmu sees.

4. Võimlejad kaitsevad oma kallist kodumaad
nõuga, jõuga, marssivad mehena, mehena!
Kellel noorus keelajaks, seegi kasvab kangemaks
käega, väega mõõka tõmbama, käega, väega mõõka tõmbama.

MINGEM NÜÜD.

1. Mingem nüüd, mingem nüüd, mingem marssidēs nüüd
mingem laande ja lepikusse laulma,
mingem murule, käigem künkale kus on lõokeste, ööbik
(hüüd!

Olgu rõõmsad meil marsil meeled,
hüüdku lahedasti, lõbusasti keeled!
Olgu rõõm, olgu rõõm, olgu rõõm meie saatjaks kevade!
V. Bellin

KOIDUPUNALE.

1. Imeilus koidupuna, ära varja end mu eest! eest!
Sinu kiirte kuldne kuma vaimustab küll iga meest.

2. Ööbik sinu pilgust joobub, laulmast lakkab koguni-
koguni.
Ma sind nähes kõigest loobun, võidad sina minugi.
Vana prantsusvi

LAINETEL.

1. Kuu kumab kullana säääl taevatelgil,
vetepind virvendab hõbesel helgil.
Lainetel liigume, lustil me laulame:
Koduke kuldne, koduke kuldne!

2. Kui kodujärveke, näen sinu kallast,
õitsvad säääl õiekesed võsade vallast.
Õhtuse ehaga lainetel laulma:
Koduke kuldne, koduke kuldne!

3. Üks õis neil kallastel kaunim on kõigist,
jume tal heledam koidugi läigist.
Kaunile kaldale lõbusalt laulame:
Koduke kuldne, koduke kuldne!

Neapoli rahvaviis.

JAANIKE AE.
(M. Veske.)

1. Üksinda armastan,
Jaanike, sind.
Tuhat kord tervitan,
Jaanike, sind.
Mõteldes sinu pääl'
Valvanud olen ma
Mõne öö uneta,
Jaanike, ae!

2. Läksid sa mere pääl,
Jaanike, ae!
Hüüdis mu hale hääl:
Jaanike, ae!
Meri on armuta,
Ara sa merele
Usu end, armuke,
Jaanike, ae!

3. Kosjas küll käidi mul,
Jaanike, ae!
Aga ma jäin sul,
Kosigu teisi nad,
Sinule üksinda
Lähen ma lustiga,
Jaanike, ae!

KIIGELAUL.

1. Veli, - hella vellekene, tee meil' kiike kiitusmai!"
Ara tee oja ääre pääle, ega kaevu kaldale!
Neid läeb kiiku katsumaie, kardab oja uppuvat,
kardab vette veerevada, kardab kaevu kalduda.
2. Kiigu, - kiigu kõrgeesse, üle õrre, päältä
Üle vastsete varude, üle tammetalude!
Mis säält kõrgelta nähikse? Näikse kolme uibukest,
igan oksan ubinaida, igan ladvan laululind.

M. Lüdig.

ALPI HUILUR.

1. Homdi-oo, ria hoi ria-ho, homdi-oo, ria hoi
ria-ho, huli-oo, sui oi ridi, ridi, ridi, ei, ridi, ridi-oo!
Itti ritti-jo, itti ritti-jo, itti ritti-jo, itti ritti-jo,
huli-oo, dui oi, ridi, ridi, ridi, oi ridi, ridi-oo!

VIIMANE ROOS.

1. Viimne roosiõiekene lõhnab armsalt allikal.
Väriseb siin vaenekene: kõnnib külm ju karjamaal.
Minu kaunis kannikene, vilu varjab vaarikud,
varsti valge lumi katab õiekeseid õnnetud,
varsti valge lumi katab õiekeseid õnnetud.

2. Kaunis õieke, su kannan koju aeda varjule!
Akna alla paiga annan päiksepaistse sinule.
Ei sääl lõõtsu vinged tuuled ega tuiska tormihood,
linnukoori laulu kuuled, kastepärleid pääle jood,
linnukoori laulu kuuled, kastepärleid pääle jood.
Iiri rahvaviis.

NURM SEISAB NUKKER. (R. Kamsen)

1. Nurme seisab nukker, närtsinud on niit,
linnukene käebel põgenemas siit.
Tuhisedes tõttab üle välja tuul,
kolletanud lehti pudenemas puul, puul.

2. Halelisel helgil paistab päikene,
surmasülle heidab loodus unele.
Tuhisedes tõttab üle välja tuul,
kolletanud lehti pudenemas puul.

T. Vettik.

TANAV PÖLEB.

1. Tänav põleb, tänav põleb, kuma paistab kaugele,
sellest kumast punestab mu väike hella neiuke.
Pole see saladus: kaelustab ja suudleb mind
mu kaliis, kaunis tuvike.

KULDRANNAKE.

1. Kuldrannake, kuldrannake! Mil jõuab laev su kaldale?
Ju vara kalli koiduga su poole võtsin purjeta!
Silm siiski veel ei kallast näe siit üle kõrge, üle
kõrge laine mäe!

2. Kuldrannake, kuldrannake! Mil jõuab laev su kaldale?
Veel ikka võõra ilma piir, ei läigi ranna siniviir
säält üle kauge merevee, kus lõpeb minu, lõpeb minu lae-
vatee!

3. Kuldrannake, kuldrannake! Mil jõuab laev su kaldale?
Ma ohkan siin kui väsind lind: Oh otsatu on mere pind!
Ei tuul mu laeva laintes a'a, e'i mina iial, mina iial
randa saa!"

4. Kuldrannake, kuldrannake! Mil jõuab laev su kaldale?
Ma õhtupäikse paiste käes sind juba nagu kaugel näeks..
Silm vaatab üle laia vee... Mil lõpeb minu, lõpeb minu
laevatt!

KANNEL.

1. Kannel armas, kannel kallis, kannel kullakeeleline,
avab hääle ärkamaie, lugusida lugusida lendamaie, laulusida
lõõrimaie!

Tule, tule, tule, tule, tuulekene, vii minu kandle hääle-
kene

rõõmsa rahva ridadesse, lustiliste laua taha,
kussa pulma peetanekse, kussa lustil luisatakse,
et saaks hääлта ärgitama, et saaks südant sütitama!

2. Kannel armas, kannel kallis, kannel kullakeeleline
avab hääle ärkamaie, lugusida lendamaie, laulusida lõõ-
rimaie!

Tule, tule, tule, tule, tuulekene, vii minu kandle hää-
lekene

leinaliste keskeelle, vaeste kurvail' südameile,
et saaks valu vaigistama, kurvastusta kustutama,
leinamista lepitama, nutuohku uinutama!

SARVELAUL.

1. Läksin metsa hommikulla, vara enne aoaega,
metsa äärest, põllupeenralt leidsin sikusarvekese
tutu, lutu, tu-tu-tu.
2. Sepakene, vellekene tegi sarvest tutu-lutu,
lausus juure tarku sõnu, hakkas sarve ajamaie.
Tutu, lutu, tu-tu-tu.
3. Lutusarve hele kõla, kus ta oli kuuldanessa.
üle roode Rootsimaale, üle piiri Poolamaale.
Tutu, lutu, tu-tu-tu.
4. Kuningas jäi kuulamaie, hõbemõõka mõtlemaie,
pikkapiiki peatama, sõda servi seisamaie.
Tutu, lutu, tu-tu-tu.

R. Päts.

JÕUA JU KAUGELTA.

(J. Kunder)

1. Jõua ju kaugelta marulaine laugelta,
paadikene, rannale, las mind armsa rinnale!
2. Kus kallis kurdad sa? Laine sind ehk laevaga
mattis merde magama, surmas kalli armuta.
3. Oota, mu tütreke, homme jõuab peiuke
meie randa sõudema, kaugelt siia jõudema!
4. Küll ohkas neiu-rind, vaikseks jäigi vetepind.
Maru rauges viimati, - peig ei tulnud iialgi.

Eesti rahvaviis.

NÄKK.

1. Sügavamas merelainte põhjas
liugleb näkk hõbeselges vees,
õised vaimud omi võrke heitvad
üle metsade, üle mäe.

Vaata, õhtu võlub pimedusega,
rahu valitsemas üle kogu maa.

Valvel ole, väsind rändaja:
näkk sind varitsemas salaja -
näkk sind varitsemas salaja!

2. Näkineiu imekergelt hõljub,
hõbekuu näitab talle teed,
rändajat ta kutsub sinna poole,
kus on sügavad ja külmad veed.

Vaata, õhtu võlub pimedusega
rahu.....

Rootsi rahvalaul.

ÜURIKE.

(L.Koidula)

1. Õieke, õieke, ära nii hellasti õilmitse!

Lilleke, lilleke, kiire on kaduma kevade!

Kõidab kord külmade uha mind, täna veel võidab mind
luhapind:

Üurike elu, sind tervitan ma,

üurike elu, sind tervitan ma õilmetega, õilmetega!

2. Lõoke, lõoke, hõiskamist unusta aegsasti:

Linnuke, linnuke, salaja sammumas süüsi:

Saagu siis seotud korra keel, suveviis südames, hõis-

Üurike elu sind tervitan ma, (kan veel!

üurike elu, sind tervitan ma lauludega, lauludega!

3. Põueke, põueke, tungi sa tuksumist tagasi!

Inime, inime, tiib pandud aastaile õlale!

Magus jah magada mullassa, täna veel laske mind hõisat

Üurike elu, veel hoiab ta mind,

üurike elu, veel hoiab ta mind, helise rind, helise
rind.

NÕMM.
(J. Liiv.)

1. Igav liiv ja tühi väli, taevas pilvine...
Jõuan võsastiku äärde, algab nõmmetee.
Vaikus, lehed, liiv ja sammal, mets on hääleta,
männitüved valendavad, vaikus vaimuna...
Uu, männid valendavad, vaikus vaimuna.

2. Vaikne surnuaia rahu, üksik nõmmetee...
Pedak helekooreline, kask kuldkollane!
Pedak helekooreline, kask kuldkollane,
oi sa vaikne nõmmekene, oi sa sügise!
Uu, oi sa nõmmekene, oi sa sügise!
P.J. Hannikainen.

PULMALAUL.

1. Uh-tсах-tсах, löö pilli, kill-kolldi, trall-trilli
pulmad nüüd jõudnud meil' kätte!
Ui-tui-tui, ui-tui-tui, jõudnud meil' kätte!
Peigmees on priske ja mõrsja on nägus,
hoi, pulmad nüüd jõudnud meil' kätte.
Ui-tui-tui, ui-tui-tui, jõudnud meil kätte!

2. Uh-tсах-tсах, pill, hüüa, tahan tantsu lüüa,
tee meile hoidke nüüd lahti!
Ui-tui-tui, ui-tui-tui, hoidke nüüd lahti!
Põrandad põruvad, lauadki liiguvad,
tee meile hoidke nüüd lahti!
Ui-tui-tui, ui-tui-tui, hoidke nüüd lahti!

3. Laulu laksutagem, viisi veeretagem:
rõõmsad siin kõikide meeled!
Ui-tui-tui, ui-tui-tui, rõõmsad siin meeled!
Pauguvad pasunad, vinguvad viiulid,
lasevad lõbusat lugu!
Ui-tui-tui, ui-tui-tui, lõbusat lugu!

K.A. Hermann.

KUULE, KUIDAS HÄÄLI HELAB.
(M. Veske)

1. Kuule, kuidas hääli helab,
Vanemuise kandlelt kõlab:
See on eesti laul, see on eesti laul.
Kuule, kuidas männik mühab, kuidas jõgi jooksul kohab:
see on eesti - laul, see on eestilaul!

2. Vaata, jää ja lumi välgub,
päikse paistel rõõmsalt vilgub:
See on eestilaul, see on eesti laul.
Vaata põhja eha koitu,
virmaliste leegiloitu:
see on eesti - laul, see on eesti laul!

3. Igas kohas hääli helab,
hääli helab, keeli kõlab:
See on eesti laul, see on eesti laul.
Kui sa rõõmus, vend, siis tule, kui sa kurb, siis tule,
eesti laulu - häält, eesti lauluhäält! (kuule
F. Pacius.

KÄGU KUKUB, KULDARINDA.

1. Kägu kukub, kuldarinda, sinisalu taga.
Ei mul kuku kullakene, ta ju mullas magab,
ei mul kuku kullakene, ta ju mullas magab.

2. Ei nüüd kuuldü kulla häälta, helista ei hella.
Nüüd mul kurbus, nüüd mul mure, nukrus südamelella,
nüüd mul kurbus, nüüd mul mure, nukrus südamelella!

3. Kägu kukub, kuldarinda, sinisalu taga.
Ei mull' kuku kullakene, ta ju mullas magab.
Ei mull' kuku kullakene, ta ju mullas magab.
T. Vettik.

MUSTLAS-LAUL.

1. Mustlaseks mina olen sündinud,
kodutuna Umber hulgun nüüd
Millest loodusp lapsel hoolida,
kui vaid vabana saab olla ta!

2. Küsitakse: Miks sa hulgut nii?
Seda ma ei tea isegi!
Rändav lind vast kostab sellele,
taeva täht võib anda vastuse.

3. Lill ei koo riideid omale,
viljasaagist lind ei muretse,
küll neid hoiab Isa taevane,
kes ka toitu annab minule.

Ungari mustlasviis.

NEIUULE.

1. Siin mina, neiuke, sulle laulan kui oma kullak-
selle,
siin mina, neiuke, sulle laulan, kui oma kullak-
selle.

Oleks minu olemine, ma võtaks su enesele,
oleks minu olemine, ma võtaks su enesele.

2. Ega mina laula kaljudele, ei ka metsa puile,
ega mina laula kaljudele, ei ka metsa puile.
Laulan, laulan kullaksele, kellele siis muule.
Laulan, laulan kullaksele, kellele siis muule.

3. Aga mina olen kui taeva lindu, ei ole minul kodu,
aga mina olen kui taeva lindu, ei ole minul kodu.
Ei ole minul armast sõpra, pole kallistajat,
ei ole minul armast sõpra, pole kallistajat!

MEREL.

1. Me purjetame merele, helkivale pinnale
tuulehoog lendes meid viib.

Nii avar siin merepind, huikamas vesilind,
rõõmsasti paisumas find.

Hoi-a-hoi, hoi-a-hoi, nii kõlab merel me laul;
hoi-a-hoi, hoi-a-hoi, nii kõlab merel me laul.

2. Kui mässab meri maru käes,
mustab taevas tormi väe, võimukalt vuhiseb voog.
Küll purjed siis paisuvad, mastid siis paenduvad,
laksud siis lainete laul.

Hoi-a-hoi, hoi-a-hoi, nii kõlab merel me laul;
hoi-a-hoi, hoi-a-hoi, nii kõlab merel me laul.

3. On maru merelt kadunud, tuuled,
tormid vaikinud, laineid ei seleta silm,
meil' naeratab päikene, pilveke väikene
saatmas me laevakest siin.

Hoi-a-hoi, hoi-a-hoi, nii kõlab merel me laul;
hoi-a-hoi, hoi-a-hoi, nii kõlab merel me laul.

T. Vettik.

PULMA-LUST.

1. Oh seda elu ja õnne, oh seda pidu ja põlve,
oh seda lusti ja rõõmu, torupill kui kutsud meid
tantsma!

Trill-lal-la, tral-la-la, pane pulmajalg alla,
võta pill siis kätte ja astu meie ette!

2. Ilust pulma pilli ja laulu, lõbust mängu, nalja
ja tralli,
seda lõbu, lusti ja rõõmu, kaerajaani, tuljaku tant-
su!

Häär hüppas, kass kargas, vana karu lõi truani,
kirp aknast, välja, nahkpüksid jalga!

LEELO.

1. Lee-lee-lee! Leelo, leelo!

Mis need ohjad meida nõivad, meida hoidvad,
mis need kõied meida kõitvad, meida kõitvad,
lee-lee-lee, leelo, leelo!

2. Lee-lee-lee! Leelo, leelo!

Mis need kõied meida kõitvad, meida kõitvad,
sidemed mis seovad meida, seovad meida,
lee-lee-lee, leelo, leelo!

3. Lee-lee-lee! Leelo, leelo!

Ihkame ju ikkest lahti, ikkest lahti,
ihkame ju ikkest lahti, ikkest lahti,
lee-lee-lee, leelo, leelo.

M. Saar.

PILL OLL' HELLE.

1. Pill oll' helle, pill oll' helle, helle, pedäjane.

Pill oll' helle, pill oll' helle, helle, pedäjane,
pedäjane, jo!

2. Kannõl kummõ, kannõl kummõ, kummõ, kadajane.

Kannõl kummõ, kannõl kummõ, kummõ kadajane, kadajane,
(jo!

3. Olõs mul hääli, olõs mul hääli, hääli inedäne.

Olõs mul hääli, olõs mul hääli, hääli inedäne, inedäne,
(jo!

4. Petäs ärä, petäs ärä, petäs pilli-hääle.

Petäs ära, petäs ära, petäs pilli-hääle, pillihääle,
(jo!

5. Katas kinni, katas kinni, katas kandlekeele.

Katas kinni, katas kinni, katas kandlekeele, kandlekeele
(jo!

R. Päts.

MEIE MATS.

1. Mats alati on tubli mees
ta kedagi ei pelga,
ei kummarda ta saksa ees
ei tõmba küüru selga.
Ja kui see laul meil korda läeb,
ei meie kimpu jää.

2. Kord astus oma pambuga
ta läbi mõisa õue,
saks tuli vastu kärkides
kui kõige kurjem kõue.
Ja kui see laul meil korda läeb,
ei meie kimpu jää.

3. Kas sina tõbras, parunit
ei enam tunda taha?
Või on sul munad mütsi sees
et müts ei võtab maha.
Ja kui see laul meil korda läeb,
ei meie kimpu jää.

4. Mats võtab mütsi maha küll
siis seisab see tal põues.
See sünnib toas, kirikus,
kuid mitte mõisa õues.
Ja kui see laul meil korda läeb,
ei meie kimpu jää.

TANTSULAUL.

1. Tantsi, tantsi, keeruta, keeruta,
 ära ahju purusta, purusta,
 ahju pane talvel puid, talvel puid,
 kõigil pole sulikuid, sulikuid!
 Lal-lal-lal-lal-lal-lal-lal-lal-lal-lal-lal
 lal-lal-lal-lal-lal,
 lal-lal-lal-lal, lal-lal-lal-lal,
 lal-lal-la, lal-lal-la!

2. Kindad andsin mustlasele, mustlasele,
 kulla, kallis mustlane, mustlane,
 võlu mulle peiuke, peiuke,
 peukene mehine, mehine.
 Lal-lal.....

3. Seisab sõdur väraval, väraval,
 silmad temal säraval, säraval,
 seisab õhtul, hommikul, hommikul,
 öine kaste kulmudel, kulmudel.
 Lal-lal.....

4. Tantsi, tantsi, keeruta, keeruta,
 ära ahju purusta, purusta,
 ahju pane talvel puid, talvel puid,
 kõigil pole sulikuid, sulikuid.
 Lal-lal.....
 Cehhi rahvaviis.
 R. Päts.

LABAJALA-VALSS.

1. Vatlungsadi, luusangadi, kõtkõpsadi, kuldkingadi,
 siidsiiradi, läbi viiradi, naknaeladi, pakpaeladi!
 Puupuusadi, pummatera, vinvipsadi villadera, vil-
 ladera!
 Vatlungsadi, luusangadi, kõtkõpsadi, kuldkingadi,
 tiptappadi, hästi tihti, ärge laske käsi lahti!
 R. Päts.

KOJUTULEK.

1. Säält ju, mu kullake paistab me maja:
Kuuled, kui kutsub säält metsade kaja!
Oi minu koduke, oi minu koduke,
kodu jälle ma, kodu jälle ma!

2. Imelik igatsus asus mu rinda,
kaugelt kui silmasin tuttavat pinda!
Oi minu koduke, oi minu koduke,
kodu jälle ma, kodu jälle ma!

3. Kalda all koppel ja õue all oja
äratab meelde mull' kaunima aja!
Oi minu koduke, oi minu koduke,
kodu jälle ma, kodu jälle ma!

Soome rahvaviis.

KEERLE, VEERLE JÕEKE.
(A. Piirikivi)

1. Keerle, veerle jõeke, lilleriigis rõõmsasti!
Metsas kena keerelda, võsa vilus veerelda!

2. Jõuad laia merde sa, kaob kallas silmista,
tõusvad tormid, tuulehood, käivad kõrgelt vetevood.

3. Kaunis aeg siis kadunud, lõbus elu lõppenud,
ei siis enne rahu saa, kuni leiad kindla maa.

4. Sest siis jõgi viivita, ära rutta merde sa,
siin veel kena keerelda, võsavilus veerelda.

Hispaania viis.

MÄLESTUS PÜHAJÄRVELT.

1. Kuulsin sinu lainte lasku, salavete kohinat,
näen su vaikselt voode pinnal päiksekiiri helkivat.
Siis su rinnal sõuan, jõuan, välja väikse venega.
Siis su saarte haljusele tõttan rõõmsalt rändama,
lal-la-la-la-la-lal-lal-lal, lal-lal-lal-lal-lal-lal
la-la-la-la-la, lal-lal-lal-lal-la-lal-laa!

2. Sinu saarte puie varjust leian lille nägusa
ei ma taha hoolimatult teda ära kitkuda.
Kaugel, kaugel muistsed ajad, Pühajärv sa kaugel ka
siiski sinu salakohin hingest ei saa kaduda,
lal-la-.....
.....

TÄHEKENE.

(M. Jurisson).

1. Tähekene, miks sa vilgud,
miks sa nõnda virvendad!
Sinu püsimatud pilgud
hingesse mull' tungivad!

2. Kui on vabad õhtutunnid,
sind mu silmad otsivad!
Sa mind igatsema sunnid,
oma juurde meelitad!

3. Tähekene vaikselt vilgub,
taevasinas virvendab.
Tema püsimatud pilgud
hingesse mull' tungivad.

Eesti rahvaviis.

PILAMINE.

1. Siin põle seltsis seda meesta,
polgus seda poisikesta,
kes küll kisuks kivist piirgu,
haganast teeks keeru köie,
munale seoks sisse sõlme,
vihmahoost teeks hobuse,
tuulehoost teeks tukad, lakad,
rahesajust sadula, rahesajust sadula.

2. Ütlen uuest ümber jälle,
varsti vana järje pääle,
minap küll kisun kivist piirgu,
haganast teen keeru köie,
munale seon sisse sõlme,
vihmahoost teen hobuse,
tuulehoost teen tukad, lakad,
rahesajust sadula, rahesajust sadula.
T. Vettik.

MA KÕNDISIN VAINUL.

1. Ma kõndisin vainul ja nägin üht neidu,
kes oli nii kaunis ja helde ta meel.
Oh oleks ta minu, ma kiidaksin teda
ja laulaksin talle siin rohtunud teel:
Puurattad, puurattad, puurattad, puurattad,
kaskaisad, kaskaisad, kaskaisad, aisad!

2. Ma kõndisin vainul ja nägin üht neidu,
kes oli nii kaunis ja helde ta meel.
Oh oleks ta minu, ma kiidaksin teda,
ja laulaksin talle siin rohtunud teel:
Saarkõdarad, saarkõdarad, saarkõdarad, saarkõdarad,
tammredelid, tammredelid, tammredelid, redelid!
Viis Karksilt.
C. Kreegi j.

KÄISIN ÜKSI TÄHTEVALGEL.

(M. Heiberg)

1. Käisin üksi tähte-valgel mööda pikka teed,
ümberruunus värsket lund, kaugel sõitsid reed.

2. Leinal nuttis minu süda, tühi põllunõlv...
Üle selle läks mu rada, pikk kui elupõlv.

3. Vaatasin ma kaugemale, ei sääl sihti näe...
Mure musta hobusega sõitis üle mäe.

T. Vettik.

VEEL ON MÄNDE MÜHAVAIDA.

(Laulumängust: Parvepoisid)

1. Veel on männe mühavaida põhja südamaadel.
Veel on kangeid parvepoisse parvetuse töödel.

2. Kevadel need uhked poisid parvedele läevad,
sinna lõbust laulu lüües terveks suveks jäävad.

3. Kasekohin, männimühin kostab laulukeeles.
Neiukeste sinisilmad mõlguvad neil meeles.

O. Merikanto.

KUKU SA, KÄGU.

1. Kuku sa, kägu, kuldalindu, häälitsele, hõbenokka!
Kuku meile kuulutusi, häälitsele ilmutusi,
veeretele lauluvara, ketra kuulutuselõnga,
kuju kaunist ajakangast!

2. Kui sa ei kuku, kukun ise,
pajatelen pardikene,
laulan luigelaulusida, seitsmekordseid sõnumeida
vanast ajast veeremaie, kuldsest ajast kuuldumaie,
iluajast heljumaie.

Eesti rahvaviis.

KEVADEL.
(K.A. Hermann)

1. Nüüd valju talve valitsus
on laanest lahkunud
ja kevadine kenadus ju ehib lilled, puud.
Kus iial seisatab mu silm, on ilu hiilgamas,
nii kaunis, kosutab on ilm,
kõik lustil liikumas.
Nii kaunis, kosutab on ilm,
kõik lustil liikumas.

2. Nii lahke linnulaulu hääl
nüüd kõlab kaasikus
ja pajupill ja pasun sääl
on hüüdmas poisi suus.
Oh hüppa, süda röömusta,
kõik mured kadugu!
Keel laksu lahke lauluga,
meel mõrul mõlkugu.
Keel laksu lahke lauluga,
meel mõnul mõlkugu!

3. Kus kõik on väljas liikumas
nii röömsa meelega,
kus linnud oksal kiikumas
ka sinna sõuanma!
Sääl võidu linnulauluga
ma tõstan oma häält
ja panen hüüdma pasuna
mäe halja harja päält.
Ja panen hüüdma pasuna
mäe halja harja päält!

K.A. Hermann.

NUUD LAHKUD, LINNUKE.

(J. Riomar)

1. Nuud lahkud, linnuke ja lähed kaugele
sa ära siit, sa ära siit.
Mu aed jääb leinama ei enam kuulda saa
su lauluviit, su lauluviit!

2. Küll üle ma ja vee viib sind su kauge tee
siit lõunasse, siit lõunasse!
Ehk ees sul võidelda on mitme hädaga,
mu linnuke, mu linnuke!

3. Sest Isa hoiule su annan, hellake,
nuud palvega, nuud palvega!
Kui tuleb kevade, siis tule tagasi,
sind ootan ma, sind ootan ma!

KÜLL ON KENA KELGUGA.

(R. Kamsen)

1. Küll on kena kelguga hangest alla lasta!
Laial luhal säravad jää ja lumi vasta!

2. Lumehelbed hiilgavad, puul ehted uued,
kadakatel karjamaal seljas lumikuued!

3. Tihane ja varblane toa ukse taga,
otsivad ja ootavad, et saaks iva aga.

4. Langeb mõni raasuke, üks kui teine varmas,
iga kehvem kestage näljasele armas.

5. Küll on kena kelguga hangest alla lasta
jää ja lumi säravad laial luhal vasta!

MERIMEESTE LAUL.

1. Oli kellu kaksiteista öölla,
 meri muutus mustaksa, meri muutus mustaksa,
 oli kellu kaksiteista öölla,
 meri muutus mustaksa.
 Horei, me noored meripojad,
 meri surub meida aina, ilus oled merilaine,
 horei, me noored meripojad,
 meri meid ei hävita. Vallera!

2. Hoi, tuuli paisutab me purje,
 nüüd on tormi algamas, nüüd on tormi algamas,
 hoi, tuuli paisutab me purje,
 nüüd on tormi algamas.
 Horei, me.....

3. Juba koidupuna taevaserval,
 merepind lööb särama, merepind lööb särama,
 juba koidupuna taevaserval,
 merepind lööb särama.
 Horei, me noored meripojad.....

Soome laul.

MERINEIDUDE LAUL.

1. Höljuvad lained ja sahiseb tuuleõhk,
 kiigutab lootsikut lainete lend.
 Me luigena liugleme voogude sees
 ja sulinal supleme helkivas vees.

2. Naeratus huulil me kaugele kiigume,
 selgele merele siirdume siit.
 Ju punetab pilvedel koidiku kiir
 ja helkima löönud on lainete viir.

3. Kasvavad varjud ja läheneb õhtuke,
 tumeneb taevas ja vaikseks jääb rand.
 Siis lainete põue me peidame end,
 me sõuname koju ja lõppend me lend.

HOLIDJOLAA.

1. Läheme väljale suvel rõõmsasti:

viljapõllud lainetavad ees.

Lilled õitsevad, linnud laulavad,

nõnda, et süda sulab sees.

Holidjo laala, holidjo laa, lala, laa

laa, laa, laa-laa-la, holidjo laa-la,

holidjo laa-la-la-la-la, laa-laa-laa!

2. Haljad orud, mäed, armsad järved, jõed,

kenas ehtes heljub mets ja maa.

Sest oh inime, sul on hääleke laula ühes linnukooriga.

Hoidjo laala, holidjo laa, lala, laa

laa, laa, laa-laa-la, holidjo laa-la,

holidjo laa-la-la-la-la, laa-laa-laa!

LAINETEL.

1. Kiigu, mu paadike, lainete pääl,

kõla, mu lauluke, kaja mu häääl!

Lainedki liiguvad, kaldale kiiguvad,

kiigu, mu paadike, lainete pääl!

2. Vaiki nüüd, tuuleke, uinuma jää,

kuldab ju päikene helkiva vee!

Pilvedki sõuavad, eemale jõuavad

vaiki nüüd, tuuleke, uinuma jää!

3. Lainetel hõljudes edasi läen,

kuni ma kaldakest õitsevat näen!

Jõua nüüd kiiresti, paadike rannale,

lainetel hõljudes kaldakest näen!

Saksa rahvaviis.

MATKALAUL.

1. Ruttu, ruttu, väljume, trallallaa, trallallaa!
 matkale me ruttame, trallallallallaa!
 kena rännak ootab meid, rõõmustab me südameid,
 tral-lal-lal-lal-lal-lal-laa, tral-lal-laa,
 tral-lal-lal-lal-lal-laa!

2. Orus haljendamas aas, trallallaa, trallallaa!
 eemal helendamas laas, trallallallallaa!
 kõrgel taeva-võlvi all helisemas lõo laul,
 tral-lal-laa, tral-lal-lal-lal-lal-lal-laa,
 tral-lal-lal-lal-lal-laa!

3. Päiksekiired heredad, trallallaa, trallallaa!
 vetepinnal välguvad, trallallallallaa!
 lillesilmad värvikad pärlikena säravad.
 tral-lal-lal-lal-lal-lal-laa, tral-lal-laa,
 tral-lal-lal-lal-lal-laa!

4. Palju rõõmu, lõbusust, trallallaa, trallallaa!
 omame nii rännakust, trallallallallaa!
 minu kallid kodumaa on nii kaunis, kaunis ta,
 tral-lal-laa, tral-lal-lal-lal-lal-lal-laa,
 tral-lal-lal-lal-lal-laa!

KAUGELT KOSTAB.

1. Kaugelt kostab kellahelin, kellahelin,
 kõrvu kaunim kandle kõlin, kandle kõlin,
 pimn, pamm, pimn, pamm, pimn, pamm!

KELLUKESED.

1. Kellukesed helisevad: pimn, pimn, pimn,
 pamm, pamm, pamm!

MU MEELEN KULDNE KODUKOTUS.

(A. Rennit)

1. Mu meelen kuldne kodukotus,
Ma sagedast näen und veel sest,
Kos õndsas esä kallis katus
Mind varjas väikest latsekest.
2. Mäest alla, mööda kopli veere
Ma palja jalu paterdi
Ning ringi üle Ridassaare
Kaits peokest täis lillesi.
3. Nii Piirikese mäele lätsi,
Kus külä latse kiiksive,
Kus Märt ja Maie, Aino, Atsi
Mo kaugelt juba hõiksive.
4. Seal pidu pillerkaari leime
Ja koplil laia kivi pääl
Võileiba, kamakäkki seime,
Mis ristiema jagas seal.
5. Ja vahest ka veel ikki saime
Kui pajupill meil katki läits
Või varba vastu kivi leime
Või karmani seest kätte väits.
6. Nüüd lännu igavesti, minnu
Nee kuldse aja ammugi.
Me latse nagu essund linnu
Kik ilmalaanen laiali.
7. Ja mets ja maa saand teisenasse
Ja mägi muutnud hoolsa käe
Ning koplisse om kasvand kase -
Kuid mälestus ei meelest läe...

TUULE-KANNEL.

1..All järvel õitseb valge roos, teel mängib kannelt
pillimees: la-la-la-la-la-la-la-laa!

LÕIKAJA LAUL.

1. Lõpe, lõpe, põllukene, helele, helele!
saa otsa saarekene, helele, helele!
käi kokku, käärukene, helele, helele!
vähene sa, väljakene, helele, helele!

2. Et saaks väljad karjas käia, helele, helele!
kõrred veiste veeretada, helele, helele!
mäed sälu mängitada, helele, helele!
kesad kitse keerutada, helele, helele!

3. Kui ei lõpe, siia jätan, helele, helele!
siia jätan sirgu süüa, helele, helele!
nirgi näljase närida, helele, helele!
lõekese lõpetada, helele, helele!

4. Lõika, lõika, sirbikene, helele, helele!
kogu kulda, rauakene, helele, helele!
et saaks sirpi seisamaie, helele, helele!
tagatuppa tukkumaie, helele, helele!

KURVAL MEELEL.

(K.A. Hermann)

1. Kurval meelel kõnnin mina,
süda rinnus rõõmuta!
Selgelt vaatab taevasina,
aga mind ei tröösti ta.

2. Lustil limulaulu helin,
kõlab kõrvu minule,
aga rõõmus häälekõlin
kurvemaks teeb südame.

3. Kui on teistel rõõmutujud,
seisan mina silmavees,
kurvastuse leinakujud
võtnud aset vaimu ees!

4. Kõik mu õno ja õitsev oetus
lõppis ära olemast,
sest mul langes ainas lootus
külma hääna haledast:

Eesti rahvaviis.

MU SÜDA.
(M. Lipp)

1. Mu süda, see on meri, kui meri nässab ta
küst milt, mitu tuisku käib üle tormiga!
Mu süda, see on meri mil sada sügavust,
mis peidab omas põves kull tuhat saladust:
Oh meri sa la sügav millal kord mõistan sind?
Kus selgib sinu peegel ja vaikib, vaikib rind?
Oh süda oota, oota, kui tuleb õhtuke!
Kõik selgib kulda ehas ja sa saad rahule!

LAHKE VIHUKENE, TULE.
(C.R. Linnutaja)

1. Lahke vihukene, tule kastma meie viljukesta!
Kaua sa meil käinud pole, tule taevast hiljukesta!

2. Orasrohi närtsind orus, kannikesed kustnases;
puieladvad seisvad norus, orus põud ju istumases.

3. Surmakartus vainul, jõel, varjukest ei taeva alla,
päike põletamas õel, jõel kaldad kuivallella.

4. Lõppend pea põllult vili, enne veel, kui õitsemas;
hukas külva hoolas küli, vili väljal kaitsenessa.

5. Vihukene, tule, tule! Ootame sind palvedella;
nõgedest ja orust üle, tule piksepilvedella!

LEHTEDES KAHIN.

1. Lehtedes kahin, salalik sahin,
kevade mängil tuulede hood.
Mägedest alla, jõgedest valla
Ruttavad merre vahused vood.
Tuksu mu süda, kuulata sääli,
kaebades surub pasuna hääl.
Kalamees mängib, kaugele kostab
lauuviis orus, mäel.

2. Süda mul lõhkeb! Oh kuis veel kõlas
viimast kord hellalt armsama hääl.
Südames valu, armsamast kahju,
Suud suruksin ta huultele ma.
Õilmetes seisis võsa ja niit,
õöbik see laulis lustilist viit.
Kalamees mängib, kaugele kõlab
lauuviis orus, mäel.

Rootsi viis.

TÕISTRE TÕNU.

1. Tõistre Tõnu tore mees, toredam veel täkk tal ees,
sõidab uhke saaniga läbi külatänava.

2. Lumi tuiskab, lumi keeb, hobu hirnub, nalja teeb,
küla neind nägusad vahivad ja vahivad.

3. Aga Tõnu ise teab kus ta täku kiimi peab:
sõidab Metsaperesse kosja mina neiu... ..

4. Rumal Tõnu! Rahaga Annit sina küll ei saa,
ainult pika nina saad, meresis koju traaveldad!

A. Läte.

SEE OOLANNI SÖDA.

1. See Oolanni sõda oli kole küll
hurraa, hurraa, hurraa!
Kui kolmella suurella laevalla
ristles engelmanni Suomemme rannalla
sunfaraa, sunfaraa, sunfarallallalaa
hurraa, hurraa, hurraa!

2. Ja seda oli tore meil vaadata
hurraa, hurraa, hurraa,
kui vaenlane ristles lähessa
just Oolanni kindluse kohalla
subfaraa.....

3. Ja see oli vaenlasest vahva küll,
hurraa, hurraa, hurraa!
Et puruks ta kindluse ambusi
ja võttis need sõjamehed vangiksi!
Sunfaraa.....

4. Aga Suome pojad need ambuivad
hurraa, hurraa, hurraa!
Et kindluse müürid kõik kaiguivad
ja Oolanni rannad need raiguivad
subfaraa.....

Soome rahvalaul.

KOER KÄIB KARJA.

1. Koer käib karja: kompa-kampa, kompa-kampa,
saba sorus, saba sorus, pää tal norus,
karjast koju: timpa-tampa-tirrdi,
vinta-vänta-virrdi!

KEVADE-MARSS.
(K.A.Hermann)

1. Tule nüüd, tule nüüd, lähme lauluga,
jah, tallama, mallama ilma ilula,
jah, sammume, tammume, marsitaktis nüüd
ning südames meil kõigil rõõmuhüüd.

Ilu täidab ilma, ilmamaad ja rõõmulaulud läksuvad
ka kandlekeeled kõlamas ja kaasik vastu kajamas:
Meil jalad julged astumas ja keha kerge kõndimas,
ka hääl on hele kõlamas, nii oleme kõik murul marssimas
trah, trah, trah, trah, trah, trah, trah, trah, trah,
nii oleme kõik murul marssimas!

K.A. Hermann.

KÖRR-KÖRR.

1. Körr-körr-körr, kõrtsinaine,
perepoeg palub sinda,
lase oma tütar, kergekanda,
kepsu lööma kesa pääle! Körr, körrrr!

2. Körr-körr-körr, kõrtsinaine,
perepoeg palub sinda,
lase oma tütar, õhuõrna,
heljutama aasa pääle! Körr, körrrr!

3. Körr-körr-körr, kõrtsinaine,
perepoega palub sinda,
lase oma tütar, nobe-noori,
tantsu lööma tare taha! Körr, körrrr!

4. Körr-körr-körr, kõrtsinaine,
perepoega palub sinda,
lase oma tütar, ammu armas,
mulle tulla, mulle jääda! körr, körrrr!

ON ELU MEIL ÜURIKE ILMAS.

1. On elu meil üurike ilmas,
mis määratud saatusel väel!
Kord läikimas pisar meil silmas,
kord kannab meid õnn omal käel,
kord kannab meid õnn omal käel.

2. On elus meil võitlusi palju,
neis karastub mehine meel.
See mees, kes on kindlam kui kalju,
võib meiega liituda veel,
võib meiega liituda veel!

3. Meil vennastus valitseb meeles,
me hoiame vabadus-tuld!
ja kõlavas isamaa keeles
meil rinnus keeb nooruse kuld,
meil rinnus keeb nooruse kuld!

4. On teadused andunud meile,
et teenida rahvast ja maad.
Meil mõõgad on vastuseks neile,
kes vaenlastest valdab me raad,
kes vaenlastest valdab me raad!

5. Me isad on põlvedest põlve
meil pühendand laulude väe,
me laulus on nende eest päive,
kes manalas päikest ei näe,
kes manalas päikest ei näe!

6. Me soovime noortele õnne,
kes edasi kannavad tuld
mis põleb me rinnus veel enne
kui katab meid kodumaa muld,
kui katab meid kodumaa muld!

TRAI-RAI-RAI.

1. Trai-rai-rai! Väljale tuhknai!
Üle kingu kõrge selja laskem sõitu tuhatnelja!
Väljale, tuhknai, väljale tuhknai!
Trai-rai-rai, trai-rai-rai!

2. Sõit, sõit, sõit! Meie poiste võit!
Kihutavad ratsamehed: tuiskab tolm ja lendvad lehed
Meie poiste võit, meie poiste võit!
Sõit, sõit, sõit; sõit, sõit sõit!

3. Üks, kaks, kolm! Nagu tuhk ja tolm!
Läbi laane, läbi luha, marjamaale, metsa taha,
nagu tuhk ja tolm, nagu tuhk ja tolm!
Üks, kaks, kolm; üks, kaks, kolm.

MEESTE LAUL.

(J. Liiv)

1. Nii tugevad kui kaljud suures meres
on mehed igas eluvõitluses!
Ei ole argtust nende julges veres,
ei kartust, nõrkust nende südames!
Neil kõrvus kajab tegevusehüüe,
ja vaimus asub vaba, püha püüe,
ja vaimus asub vaba, püha püüe.

2. Ei karda mehed sõgedate sõitlust,
ei kohku kõrva vaearikkast teest;
vaid alustavad viibimata võitlust
nii isamaa kui vabaduse eest.
Sest häbistavat orjakütket, paela
ei lase mehed iial panna kaela,
ei lase mehed iial pan a kaela.

3. Ja kui neil hinges vaimustuse vool,
siis kõlab nende vägev lauluhääl
nii võimsalt üles pilvepiiri poole
kui tormi mürin laia mere pääl!
Säält nagu äike alla orgu kajab
ja uinujad kõik üles tööle ajab,
ja uinujad kõik üles tööle ajab.
M. Hermann.

JAAAN LÄEB JAANITULELE.
(R. Päts)

1. Jaan läeb jaanitulele,-
miuke Jaani hobune,
kaasike! Silmad siidituttides,
lakk on hõbehelmedes, - kaasike!

2. Mis ta täku järel käib,
libiseb sääi kandades,
kaasike! Vanker vaskivarbades.
rattad ruugeis ruböades. kaasike!

3. Vankris Jaan vürstipoeg,
kulda-kübar kuningas,
kaasike! Neiu Jaani kõrval säääl,
vankris istub imena, kaasike!

4. See on neiu, nugissilm,
punapöske piigake,
kaasike! Jaan ta otsind omale,
käo kauni kamberi, kaasike!

Eesti rahvaviis.

KARJAPOISS.

1. Ma, rõõmus karjapoisike,
siin laulu lasen lahkesti!

TUTILINE LINNUKENE.

(M. Pakits.)

1. Tutiline linnukene,
hei, ai ja ja!
laulis Riia tove otsas,
hei, ai ja ja!

2. Lenda alla, linnukene,
hei, ai ja ja!
tule kaasa Kuramaale,
hei, ai ja ja!

3. Sina laulad roosidele,
hei, ai ja ja!
Mina piigakeste parvel',
hei, ai ja ja!

4. Kui sa kaunisti ei laula,
hei, ai ja ja!
saadan kulli kiusamaie,
hei, ai ja ja!

5. Saadan kulli kiusamaie
hei, ai ja ja!
röövib ta su tutikese,
hei ai ja ja!

6. Sellest ühest tutikesest,
hei, ai ja ja!
teen ma kolmi kimbukesta,
hei, ai ja ja!

7. Ühe annan jumalale,
hei, ai ja ja!
teise jumala pojale,
hei, ai ja ja!

8. Kolmas jäägu enesele,
hei, ai ja ja!
peiukesi kõditada,
hei, ai ja ja!

E. Meingilis.

PUHU, TUUL!
(M. Fukits)

1. Puhu tuul, ja tõuka paati,
aja Kuramaale mind!

2. Kura ema oma tütre lubas,
koduks mull

3. Lubas küll, ei annud aga,
nimetas mind joomariks!

4. Nimetas, et purjus pääga
varsa sõitnud vaeseks ma.

5. Kus ma joonud kõrtsi kuivaks?
varsa vaevand millise?

6. Oma raha eest ma joonud,
sõitnud oma varsaga

7. Puhu tuul ja tõuka paati,
aja Kuramaale mind!

8. Kura ema oma tütre
lubas koduks mull!

A. Jurjan.

JÜRIPÄEV.

1. Jüripäev meil kätte sai, kätte sai,
pajukoos ju lahti löi,
nüüd ma kena pilli saan, seda karjas rõõmsalt aan!

MA TERETAN SIND, HOMMIK.
(F.R. Kreutzwald)

1. Ma teretan sind, hommik, sind, kaste, suve õhk,
sind, vaikne metsa kohin, sind, sinitaeva võlv!
Ma küsin: Õrnad lilled, kas mulle õitsete?"
Ma küsin: "Linnukesed, kas mulle laulate?"
Kas mulle laulate, kas mulle laulate?

2. Kes teretab mind jälle, suiõhus, kaste sees?
Kes vaatab, kui ma ohkan, mis minul silmades?
Kes ütleb mulle: Lille, pead mulle õitsema?
Kes küsib, kui ma laulan: Kas laulad mulle sa?"
Kas mulle laulad sa, kas laulad mulle sa?

J. Kappel.

AEG KAOB KIIRELT.
(A. Simm)

1. Aeg kaob kiirelt, ligemale liigub meil
vaiksel sammul lahkumise tund;
su elu-paat pea teistel laintel kiigub
ja sõprusringist näed vaid kurba und!
Tarvita tundi, iialgi ei tule ta sul tagasi!
Nüüd lahkume, elagem hästi!
Me sõbruks jääme igavesti!
Me sõbruks jääme igavesti!

2. Nii kaob õnn, nii metsik elulaine
veel kohab kõrgele ja vahutab;
mis armastasid, seda sina, vaene,
ei enam näe, aeg sellest lahutab!
Klaas kätte, sõber, sõbrale soovime õnne järele!
Me loodame, et lahkumine on kord veel jällenägemine!
On kord veel jällenägemine!

SETUKÖSÕ.

1. Setukõsõ sõitsivä Võõbsult potõkuurmaga,
vuhh! Setukõsõ noorõ, mu vellõ,
vuhh, setukõsõ noorõ, mu vellõ!

2. Looga kõrtsi kotsil na tii pääl tullü pöörsivä,
Vuhh! Setukõsõ

3. Ivvo naksi roosaga. Petrat takah ajama,
Vuhh! Setukõsõ

4. Petra parsil pagõsi, jala saina tugõsi,
Vuhh! Setukõsõ

5. Petra parilt patsahti, nii et maa all matsahti,
Vuhh! Setukõsõ

6. Petra naksi pallõma Ivvot hallõ häälegõ,
Vuhh! Setukõsõ

7. Lepümü arr hüvägä, lääme ruuna kaema,
Vuhh! Setukõsõ

8. Seni oll ruuna mädänü kuurma kraavi vedanü,
Vuhh! Setukõsõ

9. Ruun oll kraavin selülü jalakõsõ tilulõ,
Vuhh! Setukõsõ

10. Potõ katski põränü, täütal punn ärr karanu,
Vuhh! Setukõsõ

11. Võõbsu liina tsurasõ itsitivä pääleki,
Vuhh! Setukõsõ

12. Paras, paras, tsäh, tsäh, tsäh, kia käsk minnä kاكلõmä
Vuhh! Setukõsõ

SÜDA TUKSUB.

1. Süda tuksub: tuks, tuks, tuks!

Mine lahti, uks, uks,

et me lähme Mallega

saarde kala püüdema!

Hopsassa, Mallega,

saarde kala püüdema,

Hopsassa, Mallega

saarde kala püüdema!

2. Oh kui saaksin mina sääl

laia mere selja pääl

Malle kõrval sõuada,

ootaks vene jõuada!

Hopsassa, Mallega,

ootaks vene jõuada,

Hopsassa, Mallega

ootaks vene jõuada!

3. Kui on hüva pärituul,

lendab vene nagu kuul,

siis meil aega Mallega

sala-juttu puhuda!

Hopsassa, Mallega

salajuttu puhuda,

hopsassa, Mallega

salajuttu puhuda!

4. Kui on kalad roogitud,

jutud kokku räägitud,

siis me lähme Mallega

maale kala kauplema!

Hopsassa, Mallega,

maale kala kauplema!

5. Koju tulles kiiresti
võtan Malle kaenlasse,
siis me lähme Lontova
pulmaehteid otsima!

Hopsassa, Mallega, pulmaehteid otsima,
hopsassa, Mallega, pulmaehteid otsima!

M. Hermann.

NAGU LINNU TIIVUL.

1. Nagu linnu tiivul tõuseb lauluhääl
hinge põhjast üles ime viisidel,
Südant täidab ta vaimustusega,
südant täidab ta vaimustusega.

2. Laul teeb rinna rõõmsaks, lahkeks, lõbusaks,
muudab meele ärkseks, töökaks tegevaks.
Üksmeel, armastus, laulus ikka uus,
üksmeel, armastus, laulus ikka uus.

3. Mis meil kallilt, kaunilt, südant sulatab,
hinge taeva tõstab, kõiki ühendab.
Seda annab aul, mõnus lahke laul,
seda annab aul, mõnus lahke laul.

TANTSULAUL.

1. Haljas aas, nurm ja laas imevad kastet maas,
kaunimat pidu nad pühitsevad.
Lal-lal-laa, lal-lal-laa, lal-lal-lal,
lal-lal-lal-lal-laa, lal-lal-laa,
lal-lal-laa, lal-lal-lal-laa!

2. Linnukesed laulavad, hüppavad, mänglevad,
kaunimat pidu nad pühitsevad.
Lal-lal-laa

Schwaabi rahvalaul.

LAHKUDES.

1. Mu parem aeg on mööda nüüd
ja rippus nagu peitub hüüd:
ei tea mis ootab ees,
ei tea mis ootab ees?
Mind lahkumine kurvab - teeb
ja süda nutab süda ke...
mul valu pisaraid,
mul valu pisaraid.

2. Veel kord seal sillakeselt
ma mu orgu võtsin vaadelda
seal kohas vete vall,
seal kohas vete vall!
Mul vesi kohab vanal teel
kuid unenäos on minu meel,
rind raske, raske mul,
rind raske, raske mul.

3. Seal iga katust nägin ma
kui hüüaks nad kõik armsana:
õnn kaasa, armas mees!
Õnn kaasa armas mees!
Ja edasi mind viis mu tee
kui magus unenägu see
ei tea mis ootab ees,
ei tea mis ootab ees?

K. Tünnpu.

LAULGEM.

1. Poisid laulgem, nüüd on laulu aeg,
tuhat korda tasub meie vaev
laulgem nüüd, et kajab kaugele,
kõlaga laul üle mägede kaugele
tublist kõlaga!
Poisid laulgem nüüd on laulu aeg
tuhat korda tasub meie vaev

PUNAPAELE LAUL.

1. On neiukesel puna paela, kui tantsma ta läeb.
On neiukesel puna paela, kui tantsma ta läeb.
Käevarrele peiule seob ta selle,
käevarrele peiule seob ta selle.

2. Miks nõnda kõvasti sa sõlmid, oi kallike mu?
Miks nõnda kõvasti sa sõlmid, oi kullake mu?
Või mõlgub sul mõttes, et põgenen mina,
või mõlgub sul mõttes, et põgenen ma!

3. On neiukesel puna paela, kui tantsma ta läeb.
On neiukesel puna paela, kui tantsma ta läeb.
la-laa-la-la-laa, la-la-lal, lal-lal,
lal-lal-la, laa-la-la, laa-la-la, lal-lal-lal-laa!

Prayer for our Native Land.

1. Lord! while for all mankind we pray
of ev'ry clime and coast,
oh hear us for our native land
the land we love the most.

2. O guard our shores from ev'ry foe
with peace our borders bless,
with prosperus times our cities crown
our fields with plentousness.

3. Lord of the nations thus to Thee
our country we commend.
Be Thou her Refuge, and her Trust,
her everlasting friend.

VAESLAPSE LAUL.

Iste maha ikkemaie, muru pääle muretsema, õo, o!
õo, õo, õo, õk, õo, õo, õk, õo, õo, õo!

Mis sääl mulla rüppe lendas, sinisiiba sirgukene, õo, o!
õo.....

Mis sa ikked, tütrekene, mis sa kaebad, käokene, õo, o!
õo.....

Ma iks ikke oma ema, oma kallist kasvatajat, õo, o!
õo.....

Eesti rahvaviis.

R. Päts.

HÄLLILAUL.

(Rahvaluule.)

1. Tudu, tudu, tuvikene, kiigele, kiigele!
Maga marja oksakene, kiigele, kiigele!
Tadutsu suureks, kasva kangeks!-
Mam läks metsa marju tooma, taat läks linna saia tooma.

2. Tudu, tudu, tuvikene, kiigele, kiigele!
Maga, marjaoksakene, kiigele, kiigele!
Tadutsu suureks, kasva kangeks!-
Mam toob metsast maasikmarja, taat toob linnast sarvesaia.
M. Saar.

RÕÕMULAUL.

Lõbusal meelel, kõlaval keelel,
Name leelu, kuule ei keelu:
a-lal-lal-lal-lä, la-la-la-la-lal-lä-la,
a-la-la-la-la-lal-lal-lal, lal-la-lä-lal-lää!

HEIDENRÖSLEIN.
(J.W. Goethe).

1. Sah ein Knab' ein Röslein stehn,
Röslein auf der Heiden,
war so jung und morgenschön;
lief er schnell, es nah zu sehn,
sah's mit vielen Freuden.
Röslein, Röslein, Röslein rot,
Röslein auf der Heiden.

2. Knabe sprach: "ich breche dich,
Röslein auf der Heiden";
Röslein sprach: "Ich steche dich,
dass du ewig denkst an mich,
und ich will's nicht leiden"
Röslein, Röslein, Röslein rot,
Röslein auf der Heiden.

3. Und der wilde Knabe brach
's Röslein auf der Heiden;
Röslein wehrte sich und stach,
half ihm doch kein Weh und Ach,
musst' es eben leiden.
Röslein, Röslein, Röslein rot,
Röslein auf der Heiden.

MITTAGSSTILLE.
(M. Greif).

1. Am Waldsaum lieg ich im Stillen,
rings tiefe Mittagsruh,
nur Lerchen hör ich und Grillen
und summende Käfer dazu.

2. Die Falter flattern im Kreise,
kein Blatt rührt sich am Baum,
die Gräser beugen sich leise,
halb wach ich, halb lieg im Traum

THE THREE HUNTSMEN.

1. There were three jovial Welshmen,
As I have heard men say,
And they would go a-hunting, boys,
Upon St. Savid's Day.
Und all the day they hunted,
But nothing could they find,
Except a ship a-sailing,
A sailing with the wind.
And a-hunting they did go.

2. One said it surly was a ship,
The second he said, Nay;
The third declared it was a house
With the chimney blown away.
Then all the night they hunted,
And nothing could they find,
Except the moon a-gliding
A-gliding with the wind.
And a-hunting they did go.

3. One said it surely was the moon,
The second he said, Nay;
The third declared it was a cheese
The half o't cut away.
Then all next day they hunted,
And nothing could they find,
Except a hedgehog in a bush,
And that they left behind.
And a-hunting they did go.

4. One said it was a hedgehog,
The second he said, Nay;
The third, et was a pincushion,
The pins stuck in wrong way.
Then all next night they hunted,
And nothing could they find,
Except a hare in a turnip field,
And that they left behind.
And a-hunting they did go.

5. One said it surely was a hare,
The second he said, Nay;
The third, he said it was a calf,
And the cow had run away.
Then all next day they hunted,
And nothing could they find,
But one owl in a holly-tree
And that they left behind.
And a-hunting they did go.

6. One said it surely was an owl,
The second he said, Nay;
The third said t'was an aged man
Whose beard was growing grey.
Then all three jovial Welshmen
Came riding home at last,
"For three days we have nothing killed,
And never broke our fast!"
And a-hunting they did go.

On the Ocean.

1. Peaceful slumbring on the ocean,
Seamen fear no danger nigh.
The winds and waves in gentle motion,
:,: Soothe them with their lullaby:,:

2. Is the wind tempestuous blowing,
Still no danger they descry,
The quileless heart its boon bestowing
:,: Soothes them with lullaby :,:

THE OLD AND THE NEW YEAR.
(Lord Alfred Tennysson)

1. Ring out, wild bells, to the wild sky
The flying cloud, the frosty light
The year is dying in the night;
Ring out, wild bells, and let him die.

2. Ring out the old, ring in the new
Ring, happy bells across the snow:
The year is going, let him go:
Ring out the false, ring in the true.

3. Ring out the grief that saps the mind
For these that there we see no mere;
Ring out the fend of rich and poor
Ring in redress to all mankind.

4. Ring out the want, the care, the sin,
The faithless coldness of the times
Ring out ring out my merernful rhymes,
But ring the fuller minstrel in.

DAS WANDERN IST DES MÜLLERS LUST.

1. Das Wandern ist des Müllers Lust,
das Wandern ist des Müllers Lust, das Wandern.
Das muss ein schlechter Müller sein,
dem niemals fiel das Wandern ein,
Dem niemals fiel das Wandern ein, das Wandern!

2. Vom Wasser haben wir's gelernt,
Vom Wasser haben wir's gelernt, vom Wasser;
das hat nicht Rast bei Tag und Nacht,
ist stets auf Wanderschaft bedacht,
ist stets auf Wanderschaft bedacht, das Wasser

3. Das seh'n wir auch den Rädern ab,
Das deh'n wir auch den Rädern ab,
den Rädern, die gar nicht gerne stille stehn
und sich mein Tag nicht müde dreh'n,
und sich mein Tag nicht müde dreh'n, die Räder.

4. Die Steine selbst so schwer sie sind,
die Steine selbst, so schwer sie sind,
die Steine sie tanzen mit den muntern Reih'n
und wollen gar noch schneller sein,
und wollen gar noch schneller sein, die Steine.

5. O Wandern, Wandern, meine Lust,
o Wandern, Wandern, meine Lust, o Wandern!
Herr Meister und Frau Meisterin,
lasst mich in Frieden weiter zieh'n,
lasst mich in Frieden weiter zieh'n und wandern!
W. Müller.

AUF DEM MARSCH.

1. O, wie lustig lässt sich's jetzt marschieren
in der frischen, kühlen Maienzeit!
Wald und Feld ist grün, und die Blumen blühn,
und die Vögelein singen lieblich drein
O, wie lustig lässt sich's jetzt marschieren
in der frischen, kühlen Maienzeit!

2. O, wie lustig lässt sich's jetzt marschieren
in der frischen, kühlen Maienzeit!
Und mit Sang und Klang geht's das Tal entlang,
und im Schritt und Trab frisch berg auf, berg ab!
O, wie lustig lässt sich's jetzt marschieren
in der frischen, kühlen Maienzeit!
Hoffmann von Fallersleben.

IN DER HEIMAT, DA GIBT'S EIN WIEDERSEH'N.

1. Ich hatt' einen Kameraden,
einen bessern findst du nit.
Die Trommel schlug zum Streite,
er ging an meiner Seite.
Gloria, Gloria, Gloria, Viktoria!
Ja, mit Herz und Hand mit dem Säbel in der Hand
fürs Vaterland; ja, mit Herz und Hand
mit dem Säb'l in der Hand fürs Vaterland.
Die Vöglein im Walde, die sangen so schön,
so wunderschön. In der Heimat, in der Heimat,
da gibt's ein Wiederseh'n, in der Heimat, in der Heimat,
da gibt's ein Wiederseh'n.

2. Eine Kugel kam geflogen:
gilt's mir oder gilt es dir?
Ihn hat es weggerissen,
er liegt mir vor den Füßen.
Gloria, Gloria.....

3. Will mir die Hand noch reichen,
derweil ich eben lad!
Kann dir die Hand nicht geben,
bleib du im ew'gen Leben.
Gloria, Gloria.....

WEM GOTT WILL RECHTE GUNST ERWEISEN.

1. Wem Gott will rechte Gunst erweisen,
den schickt er in die weite Welt,
den will er seine Wunder weisen
in Berg und Wald und Strom und Feld

2. Die Bächlein von den Bergen springen,
die Lerchen schwirren hoch vor Lust:
was soll' ich nicht mit ihnen singen
aus voller Kehl' und frischer Brust?

3. Den lieben Gott lass' ich nur walten;
der Bächlein, Lerchen, Wald und Feld
und Erd' und Himmel will erhalten,
hat auch mein' Sach' aufs best' bestellt.

Joseph von Eichendorff.

DER MAI IST GEKOMMEN.

1. Der Mai ist gekommen,
die Bäume schlagen aus,
da bleibe, wer Lust hat,
mit Sorgen zu Haus!
Wie die Wolken dort wandern
am himmlischen Zelt,
so steht auch mir der Sinn
in die weite, weite Welt.

2. Frisch auf drum, frisch auf drum
im hellen Sonnenstrahl;
wohl über die Berge,
wohl durch das tiefe Tal.
Die Quellen erklingen,
die Bäume rauschen all.
Mein Herz ist wie 'ne Lerche
und stimmt ein mit Schall.

3. O Wandern, o Wandern
du freie Burschenlust,
da wehet Gottes Odem
so frisch in die Brust!
Da singet und jauchzet
das Herz zum Himmelszelt:
wie bist du doch so schön,
o du weite, weite Welt!

TRARA! SO BLASEN DIE JÄGER.

1. Trara! so blasen die Jäger, trara! trara! wenn
sie durchziehn den grünen Wald. Trara! Trara!

FESTGESANG DER TURNER.

1. Turner, auf zum Streite, tretet in die Bahn!
Kraft und Mut geleite uns zum Sieg hinan!
Ja, zu hehrem Ziel führet unser Spiel,
ja, zu hehrem Ziel führet unser Spiel.

2. Nicht mit fremden Waffen schaffen wir uns Schutz;
was uns anerschaffen, ist und unser Trutz.
Bleibt Natur uns treu, stehn wir stark und frei,
bleibt Natur uns treu, stehn wir stark und frei.

3. Wie zum Turnerspiele ziehn wir in die Welt;
der gelangt zum Ziele, der sich tapfer hält.
Männern, stark und wahr, strahlt der Himmel klar,
Männern, stark und wahr, strahlt der Himmel klar.

4. Auf denn, Turner, ringet, prüft der Sehnen Kraft!
Doch zuvor umschlinget euch als Brüderschaft!
Grosses Werk gedeiht nur durch Einingkeit,
grosses Werk gedeiht nur durch Einigkeit.

H. Weismann.

Die Heimat.

1. Wenn ich den Wandrer frage: "Wo kommst du her?"
"Von Hause, von Hause," spricht er und seufzet schwen,
"von Hause, von Hause," spricht er und seufzet schwen,

2. Wenn ich den Landmann frage: "Wo gehst du hin?"
"Nach Hause, nach Hause," spricht er mit leichtem Sinn,
"nach Hause, nach Hause," spricht er mit leichtem Sinn,

3. Wenn ich den Freund nun frage: "Wo blüht dein Glück?"
"Zu Hause, zu Hause," spricht er mit frochem Blick,
"zu Hause, zu Hause," spricht er mit frochem Blick.

4. So hat man mich gefraget: "Was quält dich sehr?"
"Ich kann nicht nach Hause, hab' keine Heimat mehr,
ich kann nicht nach Hause, hab' keine Heimat mehr!"

Isamaale E. Võrk.

Eesti on me isamaa
loodud vaeva, verega
Loddyind, see meile kallis,
keel on ruldse kõlaga.
Rahvas julge, võitlus valmis,
:: seisma jäägu vabana ::

Eesti on me õnn ja arm,
saatus sulle olnud karm,
Looja kõrgel, isata valvel,
hoiab sinu elutuld,
Kunleb meie ühist palvet:
:: Kandke rohket vilja muld ::

Eesti jääb me isamaaks,
meri tema põhjaraaks,
Ei siin purka tormist rannad,
paju tuleb võitelda.
Hoidke lippu, vaprad vennad,
:: sini, musta, valgega ::

EESTI
RAHVUSGRAAMATUKOGU
AR

AR2-07-0053C

